

Однакові чи різні

Roopa Pai | Ilustracje: Rohit Kelkar

edukacjamamoc.pl | instytutep.pl

Варшава 2023

Матеріал розроблено в рамках програми «Edukacja ma power», яку реалізує Інститут позитивної освіти спільно з Фондом «Освіта понад усе».

Мама поклала коробку з обідом Горобки в її шкільний портфель, та обгорнула її крилами. — Гарного дня, люба, — сказала вона. «Будь уважною та ввічливою...»
“Уфф, мамо!” — засміялася дівчинка Горобка. — Ти щодня кажеш одне й те саме!

— І пам'ятай, — сказала мама. — Тримайся подалі від Змія — він інший.

Горобка хотіла, щоб мама так не говорила. Змій був її найкращим другом. Але мама не схвалювала Змія.

— Його люди, їдять наших людей! — вона завжди так говорила.

— Горобці і змії, ніколи не можуть бути друзями.

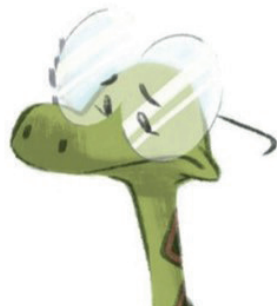

На іншому кінці міста, тато Змія, пакував його коробку для обіду, з пташиними яйцями.
— Сьогодні особливі, синку! — сказав він гордо.
— Але я ненавиджу яйця, тато. — простогнав Змій.

— Ми завжди їх їли, в нашій родині! — суворо сказав тато. — А тепер іди. І пам'ятай, тримайся подалі від Горобки!

Змій зіслизнув, відчуючи гнів.

— Горобці інші, — крикнув йому вслід тато. — Ти не можеш дружити зі своєю їжею!

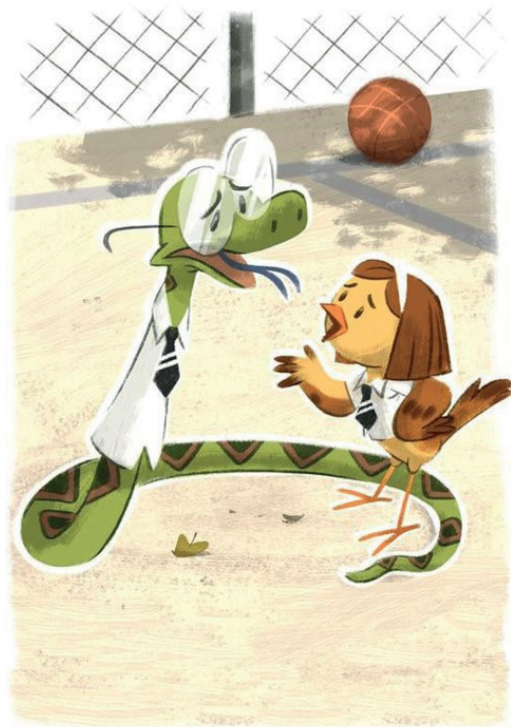
Коли Змій зустрів
Горобку в школі, вони
про все знали.

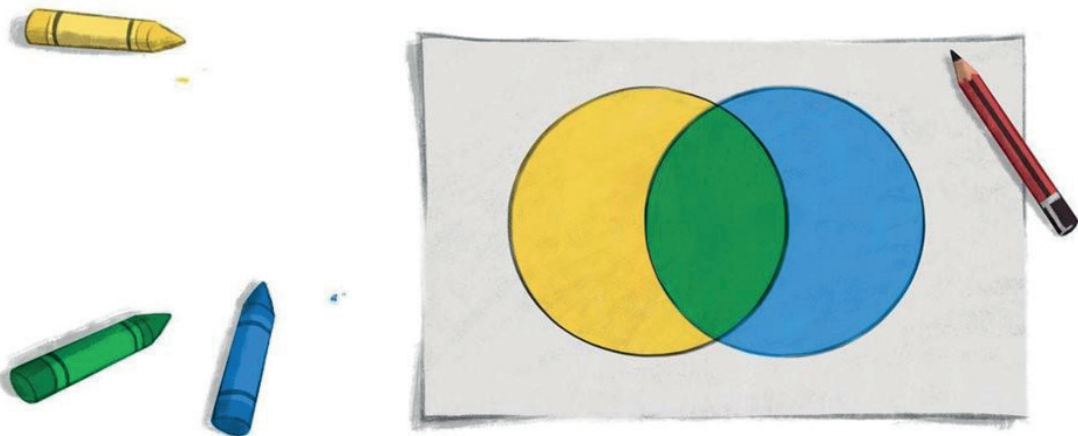
— Твоя мама сказала...?
— запитав Змій.

Горобка кивнула.

— Твій тато теж?
Змій кивнув.

— Наші батьки
помиляються, Горобця,
— сказав Змій. — Давай
покажемо їм, що ми
більш однакові, ніж
різні.

— Чудова ідея! — сказала Горобка. — Давай! — Вона витягла аркуш паперу і намалювала на ньому два кола — ось так.

— В жовтій частині, в колі зліва, —
сказала Горобка, — ми поставимо «Просто
Горобець».

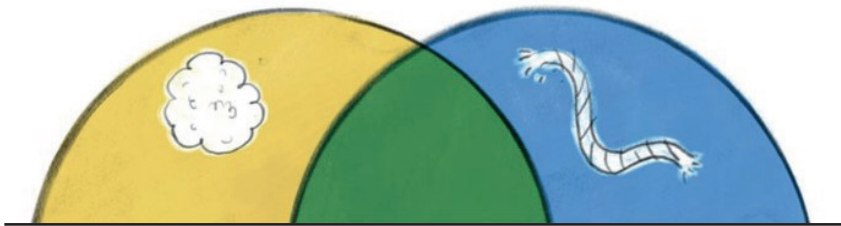
— У синій частині, в колі зправа «Просто
Змій». Це ті речі, у яких Змій та Горобець
завжди РІЗНІ.

Змій був спантеличений.

— Я думав, що ми хочемо порозмірковувати
про те, в чому ж ми однакові!

— Ось саме для цього, і є ця зелена частина
посередині. — усміхнулася Горобка

— Спочатку давай подумаємо, як ми виглядаємо»,
— сказала Горобка.

— Так само чи ми дуже різні?

— ДУЖЕ різні, — зітхнув Змій. — Я довгий,
безволосий та худий. Ти маленька, пухка й м'яка.

— Ти маєш рацію. — сказала Горобка. — Я схожа на
пуховик — вона намалювала пуховик на жовтому
півмісяці. — А ти схожий на мотузку — такий
грубий.

Вона намалювала мотузку на блакитному півмісяці.

— Тепер, — сказала вона.

— Як ми рухаємося?

— Зовсім по-різному, — сказав Змій, виглядаючи ще сумнішим.

— Ти літаєш у повітрі, махаючи крилами. А я, повзаю по землі, зигзагами.

— Іншими словами, — сказала Горобка. — Я рухаюся як літак, а ти — як потяг.

Змій зітхнув.

— Підбадьорься, Змію, —
жваво сказала Горобка. —
А тепер подивимося, що
ми їмо?

— ДУЖЕ різні речі, —
очі Змія наповнилися
сльозами. — Але я не їм
пташиних яєць.

— Я знаю, — заспокійливо сказала Горобка. Але тепер, вона теж виглядала похмурою.

— Насіння та трава, — пробурмотіла вона, малюючи їх у жовтому півмісяці. — Жаби й щури, — прошепотіла вона і намалювала їх у синьому півмісяці.

— Гарррррумф!

Змій і Горобка підстрибнули. Це був директор Слон.

— Діти, чому ви такі сумні? — ласкаво запитав він.

— О, пане, — схлипнув Змій. — Мій тато та мама Горобки кажуть, що ми не можемо бути друзями, тому що ми різні.

— Ми хотіли показати їм, що ми більше однакові, ніж різні, пане, — сказала Горобка. — Але це не працює.

Директор Слон довго дивився на кола. Потім він почав сміятися. Змій та Горобка витріщилися на нього. Що тут такого було смішного?

— Діти, хіба ви не бачите? — сказав він нарешті, витираючи сльози.

— Ви робите все це неправильно! Дозвольте мені допомогти вам.

Директор Слон вмовстився на лавці.

— А тепер, Змію, — запитав він, — що тобі найбільше подобається робити?

— Грати та розмовляти, пане, — відповів Змій. — Особливо з Горобкою.

— А тобі, Горобко?

— Розмовляти й гратися, пане, — відповіла Горобка.

— Особливо зі Змієм.

— Правильно, — сказав директор Слон, — вам подобається робити одні й тіж самі речі.

І він щось намалював — у зеленій частині.

— Далі діти, — сказав директор Слон, — що вас радує?

— Коли Пані дозволяє нам сісти поруч із другом, пане, — почав посміхатися Змій.

— Теж саме, пане, — заплескала в долоні, Горобка.

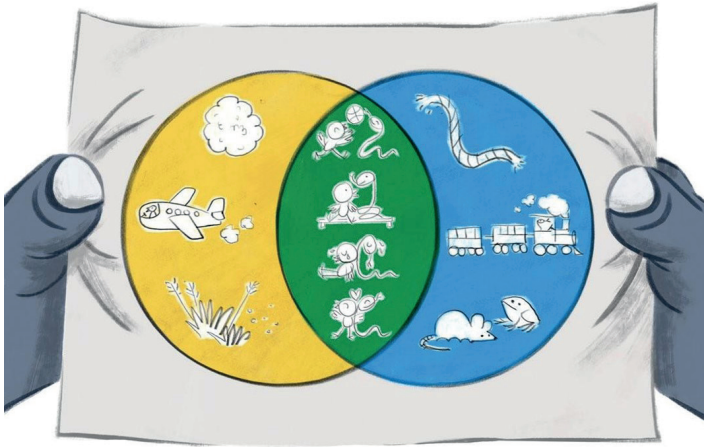

— А-га! — сказав директор Слон. — У вас обох одне й теж саме щасливе місце. Зелене! Що вас робить сумними?

— Тато каже, що я повинен триматися подалі від Горобки, пане. — зітхнув Змій.

— Мама каже, що я повинна триматися подалі від Змія, пане. — зітхнула Горобка.

Директор Слон нахмурився. — Ви обоє сумні... — сказав він. — ...з ТІЄЇ ж самої причини — ваші батьки не дають вам вибрати друзів. Знову зелений!

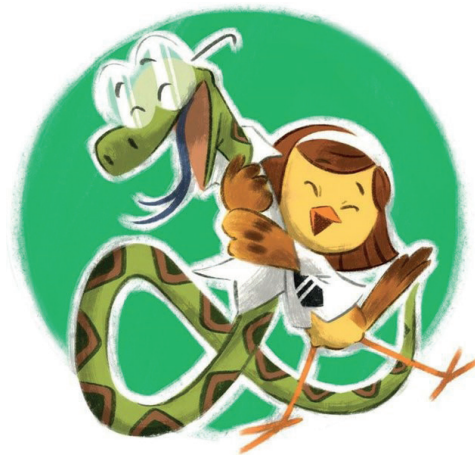

— А тепер, — сказав директор Слон, — хто, на вашу думку, є найкращим другом?

— Той, хто любить тебе... — почав Змій.

— ...хоча ти інший! — закінчила Горобка.

— Тож ви обидва згодні, — сказав директор Слон, — що справжній друг любить вас, незважаючи ні на що. Це робить ЧОТИРИ «однакових» і лише ТРИ «різних». Перемагає однаковість!

— Ура! — сказали Змій і Горобка. — Дякую, директоре Слоне!

— Харрумф! — сказав директор Слон. — Останнє...

— Так, пане?

— Скажіть своїм батькам, що я хочу побачити їх у своєму кабінеті. Першим ділом, завтра вранці!

І директор Слон пішов геть, виглядаючи справді дуже лютим.

Розберіться!

Прочитайте оповідання та поміркуйте:

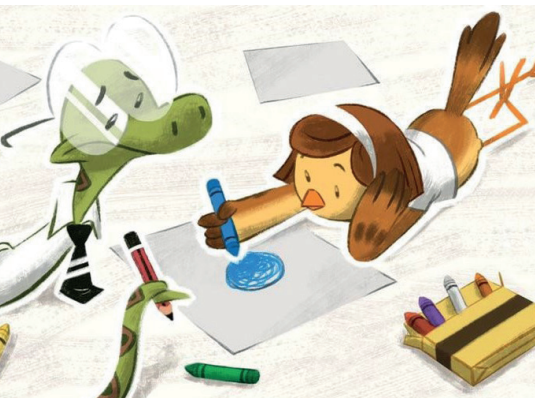
1. У чому схожість і відмінність між вами та вашими батьками?
2. Подумайте, у чому схожість і відмінність між вами та вашим другом?
3. Перелічіть з якості, якими ви захоплюєтеся в людях, яких любите.
4. Подумайте, як могла виглядати розмова між директором Слонином і батьками Змії та Горобця.

storyweaver PRATHAM BOOKS

Some rights reserved.

THIS BOOK IS CC-BY-4.0 LICENSED
You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes,
all without asking permission. For full terms of use and attribution.

Однакові чи різні

*Roopa Pai
Rohit Kelkar*

*Чи можеш ти дружити тільки з такими жє людьми,
як ти сам? Чи погано це, бути найкращими друзями
з кимось, відмінним від тебе? ДІЗНАЙТЕСЯ відповіді
на ці запитання, разом із Змієм і Горобцем, у цій
захоплюючій історії про дружбу.*

